Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0206

Wniosek o uchylenie immunitetu Ilarii Salis

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2025 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Ilarii Salis (2024/2086(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Ilarii Salis złożony w dniu 10 października 2024 r. przez Sąd Okręgowy w Budapeszcie w związku z postępowaniem karnym toczącym się przed tym sądem, ogłoszony w Parlamencie w dniu 22 października 2024 r.,

– po wysłuchaniu Ilarii Salis w dniu 13 lutego 2025 r. i uwzględniając dokumenty przedstawione przez nią w toku postępowania zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając dodatkowe informacje przedstawione przez Sąd Okręgowy w Budapeszcie,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r., 19 grudnia 2019 r. oraz 5 lipca

2023 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0183/2025),

A. mając na uwadze, że w dniu 10 października 2024 r. Sąd Okręgowy w Budapeszcie zwrócił się o uchylenie immunitetu Ilarii Salis, posłanki do Parlamentu Europejskiego wybranej we Włoszech, w związku z postępowaniem karnym zawisłym przed tym sądem;

B. mając na uwadze, że zgodnie z treścią wniosku członkowie organizacji utworzonej w Niemczech postanowili w 2022 r. przeprowadzić w Budapeszcie brutalne skoordynowane ataki na zwolenników skrajnej prawicy lub niezidentyfikowane osoby postrzegane jako jej zwolennicy lub podejrzewane o takie sympatie polityczne, przy czym ataki te zaplanowali na dzień 11 lutego 2023 r., a także na dzień go poprzedzający i dzień następujący po tym dniu, w którym to świętowany jest tzw. „Dzień Honoru”, będący dorocznym wydarzeniem w Budapeszcie upamiętniającym próbę wyrwania się oblężonych oddziałów nazistowskich z okrążenia w 1945 r., dającym sposobność do spotkania się europejskich kręgów neonazistowskich; mając na uwadze, że zgodnie z treścią wniosku Ilaria Salis udała się na Węgry, aby wziąć udział w rzeczonych skoordynowanych atakach, i uczestniczyła w nich w dniach 10 i 11 lutego 2023 r.; mając na uwadze doniesienia o naruszeniach porządku publicznego i incydentach związanych z przemocą ze strony osób świętujących tzw. Dzień Honoru; mając na uwadze, że Sąd Okręgowy w Budapeszcie stwierdził, że nie jest mu znane popełnienie aktów przemocy przez uczestników obchodów Dnia Honoru w 2023 r., innych niż Ilarii Salis i dwóch innych oskarżonych w tej sprawie, które doprowadziłyby do podjęcia jakichkolwiek czynności wobec takiemu uczestnikowi;

C. mając na uwadze, że zgodnie z treścią wniosku Ilarii Salis, będącej jedną z trzech osób oskarżonych w sprawie, postanowiono trzy zarzuty usiłowania pobicia, w którym naraża się człowieka na niebezpieczeństwo utraty życia, w warunkach działania w zorganizowanej grupie przestępczej, czyli przestępstwa z § 164 ust. 8 część pierwsza, w związku z § 164 ust. 1 ustawy C z 2012 r. –

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23: wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; wyrok Sądu z 5 lipca 2023 r., Puigdemont i Casamajó i in./Parlament, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

węgierski kodeks karny, dwukrotnie w charakterze współsprawcy, a jeden raz pomocnika; mając na uwadze, że czyny zarzucane Ilarii Salis stanowią zatem przestępstwo na gruncie węgierskiego kodeksu karnego;

D. mając na uwadze, że Ilarię Salis wybrano do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r.;

E. mając na uwadze, że zarzucane przestępstwa nie stanowią opinii lub stanowiska zajętego przez Ilarię Salis w głosowaniu w czasie wykonywania przez nią obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczy takiej opinii lub stanowiska;

F. mając na uwadze, że art. 9 akapit pierwszy Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stanowi, iż posłowie do Parlamentu Europejskiego na terytorium swojego państwa członkowskiego korzystają z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa, a na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;

G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu Europejskiego jako całości oraz jego członków;

H. mając na uwadze, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, iż Parlament dysponuje „bardzo szerokimi uprawnieniami dyskrecjonalnymi, jeśli chodzi o decyzję, jaką zamierza podjąć w przedmiocie wniosku o uchylenie immunitetu […], ze względu na polityczny charakter takiej decyzji”[1];

I. mając na uwadze, że korzystając z rzeczonego szerokiego uprawnienia dyskrecjonalnego, Parlament stwierdził w tym konkretnym przypadku, że Ilaria Salis była pozbawiona wolności w surowych warunkach i że zastosowano wobec niej surowe środki w trakcie prowadzonego przeciwko niej postępowania karnego; mając na uwadze, że Sądowi Okręgowemu w Budapeszcie nie jest znane popełnienie aktów przemocy przez innych uczestników, w szczególności uczestników obchodów tzw. Dnia Honoru w 2023 r., które doprowadziłyby do podjęcia jakichkolwiek czynności wobec nich; mając na uwadze, że w związku z tym wydaje się, że istnieją wątpliwości dotyczące otrzymanych informacji, których nie można było rozwiać; mając na uwadze, że podstawowym celem postępowania i wynikającego z niego wniosku wydaje się w związku z tym uciszenie Ilarii Salis z powodu wyznawanych przez nią od dawna

---

1 Wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, pkt 59 i cytowane orzecznictwo.

poglądów politycznych i aktywizmu, w szczególności sprzeciwiania się corocznej uroczystości neonazistowskiej, na którą wydano pozwolenie w Budapeszcie, przy czym poglądy te leżą również u podstaw jej zaangażowania i działalności politycznej jako posłanki do Parlamentu Europejskiego;

J. mając na uwadze, że w związku z tym wydaje się, że w rozpatrywanej sprawie istnieje fumus persecutionis, tj. „konkretny dowód”[1] wskazujący na to, iż postępowanie wszczęto z intencją podważenia działalności politycznej Ilarii Salis, a zwłaszcza jej działalności w ramach pełnionej przez niej funkcji posłanki do Parlamentu Europejskiego;

K. mając na uwadze, że Parlament nie może pełnić roli sądu, oraz że w procedurze uchylenia immunitetu posła nie można uznawać za oskarżonego[2];

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Ilarii Salis;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Węgier oraz Ilarii Salis.

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17 września 2020 r., Troszczynski/Parliament, C-12/19 P, ECLI:EU:C:2020:725, pkt 26.

2 Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlement, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.